

Nadere wijziging van de wet van 18 december 1957, Stb. 534, tot vaststelling van een nieuwe regeling van de samenstelling der burgerlijke gerechten en van de bezoldiging van de rechterlijke ambtenaren

VOORLOPIG VERSLAG

Nr. 4

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting 1961—1962)

De vaste Commissie voor Justitie, in welke handen het onderhavige wetsontwerp is gesteld, heeft de eer daaromtrent het navolgende te rapporteren.

Als de commissie het systeem, dat bij het onderhavige ontwerp is gevolgd, goed begrijpt, dan is hierin verwerkt een aantal wijzigingen in de bezoldiging van rechterlijke ambtenaren in de periode 1 januari 1957—1 januari 1962. Blijkbaar is de hogere bezoldiging in feite telkens aan bedoelde rechterlijke ambtenaren toegekend en bijwege van voorschot uitbetaald geworden, zonder dat hiertoe een wettelijke grondslag aanwezig was. De commissie vraagt zich af, waarom het onderhavige wetsontwerp na het verstrijken van zoveel tijd eerst bij de Kamer is ingediend. Waarom heeft deze indiening met het oog op de wijziging van de bezoldiging niet telkenmale plaatsgehad tegelijkertijd met het vaststellen van een wijziging van het Bezoldigingsbesluit voor andere ambtenaren? Is de Minister bereid op het bovenstaande zijn visie te geven en is hij het niet met de commissie eens, dat het een juist beleid zou zijn, indien in de toekomst telkens zo tijdig mogelijk een wetsvoorstel tot herziening van de onderwerpelijke bezoldiging aanhangig wordt gemaakt?

De commissie zou omtrent de onderwerpelijke materie gaarne over meer inlichtingen beschikken dan in de memorie van toelichting zijn vervat. Is de bewindsman bereid om een staat over te leggen, waarin de bezoldiging per 1 januari 1962 is weergegeven van al de tot de rechterlijke macht behorende ambtenaren, waarop het onderhavige wetsontwerp betrekking heeft?

Wil de bewindsman eveneens opgave doen van de stand van zaken met betrekking tot de beloning van de plaatsvervangende leden van de rechterlijke macht voor hun werkzaamheden?

Met het oog op het vraagstuk van de juiste bezoldiging van de rechterlijke macht en de mogelijkheid van het instellen van een sociologisch onderzoek naar de maatschappelijke positie van de rechterlijke macht heeft de commissie in het voorlopig verslag op hoofdstuk VI van de rijksbegroting voor 1963 (6900, stuk nr. 8) enkele vragen opgeworpen (onder nr. 19). De commissie vroeg daarbij onder meer, of de Minister bereid is een statusonderzoek te bevorderen naar de positie, die de rechterlijke macht in de huidige samenleving behoort in te nemen en voorts naar de vraag, in hoeverre die positie ook inderdaad wordt ingenomen en in hoeverre het bezoldigingsbeleid de rechterlijke macht toestaat die positie al of niet in te nemen. Voorts werd door de commissie des Ministers oordeel ingewonnen over de vraag, of niet de grondslag van de salarissen van de rechterlijke macht dient te worden losgemaakt van de gelijkstelling met de bezoldiging van bepaalde ambtenaren ten departemente.

Blijkens het bij memorie van antwoord, ingediend naar aanleiding van bedoeld begrotingsontwerp (stuk nr. 10), verschafte antwoord is de Minister in beginsel niet afwijzend tegenover het geopperde statusonderzoek; de bewindsman vroeg zich echter af, of de administratie in dezen wel het initiatief moet nemen. Voorts was het naar het oordeel van de Minister niet mogelijk, iedere correlatie tussen de bezoldiging van de rechterlijke macht en andere overheidsfuncties geheel los te laten. In een aparte bijlage bij de memorie van antwoord werden omtrent deze correlatie nadere gegevens verstrekt. De com-

missie acht deze materie van groot gewicht; zij ziet het onderhavige wetsontwerp als een gelegenheid om meer uitvoerig op deze vraagstukken in te gaan, uitvoeriger dan uiteraard in het kader van een begrotingsbehandeling mogelijk was. Is de Minister reeds in staat, bij de memorie van antwoord op het onderhavige wetsontwerp nadere mededelingen te doen over zijn denkbeelden aangaande de hier aangestipte punten?

Het spreekt wel vanzelf, dat het onderhavige wetsontwerp, in zoverre als het wettelijke vastlegging beoogt te brengen van verhogingen in de bezoldiging, voor de commissie aanvaardbaar is. Dit neemt niet weg, dat de commissie haar bezwaar tegen de wel zeer late vaststelling handhaaft.

Aldus vastgesteld 27 november 1962.

OUDE

WITTEWAALL VAN STOETWEGEN
VAN DEN HEUVEL

1)

VAN DOORN

VAN DEN TEMPEL

VERSTEEG

MEULINK

BERKHOUWER

BAETEN

SCHILTHUIS

KRANENBURG

SCHOUWENAAR.

1) Het lid der commissie, de heer Van Rijckevorsel, heeft wegens ziekte niet aan de vaststelling van dit verslag kunnen medewerken, terwijl zijn plaatsvervangster, mejuffrouw De Vink, buitenslands vertoeft.